

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2020. augusztus 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2020. január 30. napján kihirdetett 17.B.124/2019/47. számú ítéletét **megváltoztatja.**

II. r. vádlottat helyesen 178.645,- (százhetvennyolcezer-hatszáznegyvenöt) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Megállapítja, hogy az elkobozni rendelt 1 db körömlakkot, 1 db öngyújtót, 1 db power bankot, 1 db USB kábelt, 1 db sminkkészletet, 1 db cigarettás dobozt a egyéb érdekelt 15a bűnjelkezelője helyesen BJ/I/70/2019. sorszámon, a 3.500,- (háromezerötszáz) forint készpénzt BL00019/2019/1. számon tartja nyilván.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 35.900,- (harmincötezer-kilencszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyből II. r. vádlott 17.900,- (tizenhétezer-kilencszáz) forintot, III. r. vádlott 18.000,- (tizennyolcezer) forintot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s

- [1] A Tatabányai Törvényszék 2020. január 30. napján kihirdetett 17.B. 124/2019/47. számú ítéletében
- I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat), társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont) és bűnsegédként elkövetett okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346. § (1) bekezdés a) pont). Ezért őt mint visszaesőt - halmazati büntetésül - 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.
 - **II.r. vádlott neve** II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont) és okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346. § (1) bekezdés a) pont). Ezért őt - halmazati büntetésül - 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte és 7.110.-Ft összegű vagyonelkobzást rendelt el vele szemben.
 - **III.r. vádlott neve** III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki vádlottat bűnösnek mondta kibűnsegédként elkövetett rablás büntetében (Btk. 365. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont (3) bekezdés c) pont) és bűnsegédként elkövetett okirattal visszaélés vétségében (Btk. 346. § (1) bekezdés a) pont). Ezért őt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyházban

végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte és 7.110.-Ft összegű vagyonelkobzást rendelt el vele szemben.

Megállapította, hogy feltételes szabadságra I.rendű vádlott neve I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének, **II.r. vádlott neve** II. r. és **III.r. vádlott neve** III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak, rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] A törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott a fellebbezés irányának megjelölése nélkül, védője elsősorban a minősítés megváltoztatása végett, másodsorban enyhítésért, II. r. vádlott a fellebbezés irányának megjelölése nélkül, védője elsősorban a minősítés megváltoztatása végett, másodsorban enyhítésért, III. r. vádlott a fellebbezés irányának megjelölése nélkül, védője elsősorban a minősítés megváltoztatása végett, másodsorban enyhítésért, jelentettek be fellebbezést.
- [3] II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál II. r. vádlott cselekvőségét illetően III. r. vádlott vallomását vette alapul; az elsőfokú perbeszédében előadottakkal egyezően hangsúlyozta, hogy védence terhére a rablás büntette helyett kifosztás büntette róható, mivel ő egy már védekezésre képtelen ember értékeit vette el. Mindezek figyelembevételével a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte.
- [4] III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában amellet érvelt, hogy III. r. vádlott bűnössége minden kétséget kizáróan nem állapítható meg a rablás büntettében, még bűnsegédi tevékenységet sem fejtett ki. Erre és a cselekvősége I. r. és II. r. vádlott cselekvősége közötti lényegesen nagy eltérésre figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának mérséklését kérte.
- [5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség B.161/2019/7-I. számú átiratában a vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak találta. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű. Kiemelte, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást teljeskörűen felderítette, az hiánytalan, nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, illetve téves ténybeli következtetéseket, ezért azt megalapozottnak tartotta.
- [6] Utalt arra, hogy a megalapozott tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére, de a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésével nem mindenben értett egyet. E körben előadta, hogy a sértett erősen ittas állapotát mindhárom terhelt látta, ahogy azt is, hogy jelentős erőfölényben vannak vele szemben, tisztában voltak vele, hogy ilyen személy kisebb erőhatásra is eleshet és a koponyasérülés bekövetkezésének lehetősége is fokozottabb, az I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége e belátáson alapul. Konkrét jogesetet is megjelölve hivatkozva arra, hogy a bírói gyakorlat a halált okozó testi sértés büntette körében megállapíthatónak tartja a társtetteséget és a részesi magatartás sem kizárt. Indokként felhozta, hogy a II.r. terhelt kifejezett felhívására került sor a sértett bántalmazására, a felhívás („üssétek le!") szerint ütötte meg I. r. vádlott a sértettet, a halálos eredmény lehetőségével mindhármojuknak számolnia kellett a korábban írtak alapján, ennek ellenére II.r. többször megismételte felhívását, III.r. pedig társaival szándékegységben cselekedve, I.r. vádlottnak pszichés támogatást nyújtva cselekedett. Ezért álláspontja szerint mindketten részesként - II.r. vádlott mint felbújtó, III.r. vádlott pedig mint bűnsegéd - felelnek a halált okozó testi sértés büntettéért.

- [7] Megjelölte, hogy álláspontja szerint hol szorulnak korrekcióra a büntetékiszabási körülmények és előadta, hogy ilyen bűnösségi körülmények között megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott büntetések nem tekinthetők eltúlzottnak, azok szükségesek, egyben elégségesek a büntetési cél eléréséhez. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy II.r. és III.r. terheltek büntetőjogi felelősségét halált okozó testi sértés büntetében a korábban írtak szerint állapítsa meg, egyebekben az ítéletet hagyja helyben az indokolás átiratban javasolt korrekciója mellett.
- [8] A másodfokú bíróság fellebbviteli nyilvános ülésén I. r. vádlott védője amellettt érvelt, hogy a bizonyítékok között az elsőfokú bíróság által is értékelt videófelvételen rögzített vádlotti magatartások alapján az a következtetés vonható le, hogy akkor mikor védenca a sértettet megütötte, nem vezette rablási szándék, ezért bűnössége csak a súlyos eredménnyel járó testi sértésben állapítható meg. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.
- [9] II. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában írtak fenntartott és az ott előadottakkal egyező indokok alapján annak megállapítását kérte, hogy védenca az I.r. vádlott által magatehetetlenné tett sértettet kifosztotta.
- [10] III. r. vádlott védője is fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat és azzal egyező indokok alapján fejtette ki, hogy védenca nem bűnös a rablásban. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.
- [11] A másodfokú bíróság fellebbviteli nyilvános ülésén megjelent ügyész az átiratban írtakat fenntartva rámutatott, hogy a teljeskörű felülbírálat alá eső ügyben a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást teljeskörűen felderítette, indokolási kötelezettségének is eleget téve, hiánytalan, iratellenes megállapításokat nem tartalmazó tényállást állapított meg, ezért azt megalapozottnak tartotta.
Utalt arra, hogy a megalapozott tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlottak büntetőjogi felelősségére, a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésével kapcsolatban pedig kifejtette álláspontját arról, miért helyes I.r. és II. r. vádlottak társtetteségének, III. r. vádlott bűnsegédi minőségének megállapítása a rablás büntetében és miért kizárt a kifosztás büntetékének megállapítása; miért szükséges II. r. és III. r. vádlott részesi szerepének is a bűnösség körébe illesztése a testi épség élet elleni cselekménynél.
A büntetékiszabási körülmények korrekcióját illető álláspontját és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására tett indítványát is az átirattal egyezően adta elő.
- [12] I. r. vádlott utolsó jogán tett nyilatkozatában korábbi védekezését megismételve azt hangsúlyozta, hogy ő a sértett II. r. vádlottal szemben tanúsított magatartása okán feldühödve, őt védelmezve és nem rablási szándékkal bántalmazta a sértettet. Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy az eset után a sértett segítségére sietett, nem menekült el a helyszínről.
- [13] II. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott az I. r. vádlott által elmondottakhoz és az általa elmondottak figyelembevételét kérte.
- [14] III. r. vádlott utolsó szó jogán nem nyilatkozott, írásbeli beadványában leírta a gyanúsítottai vallomásaiban előadottakat és sajnálatát fejezte ki a sértett halála miatt.

- [15] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az ezt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. Az ítéletábra vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, az indoklás helyességét is, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is. Ennek eredményképpen sem a más minősítésre, sem az enyhébb büntetés kiszabására irányuló vádlotti és védői fellebbezéseket, sem a fellebbviteli főügyészségnek II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában bűnösségüknek további bűncselekményben történő megállapítására irányuló indítványát nem találta alaposnak.
- [16] A másodfokú bíróság elsődlegesen az eljárás törvényességét vizsgálta, és ennek során azt állapította meg, hogy az eljárás során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéletábra a törvényszék eljárásában nem észlelt. Az ítéletábra így az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, amely kihatással volt a törvényszék döntésére, nem tapasztalt az elsőfokú bíróság eljárássban.
- [17] A törvényszék a feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelési körébe vonta, összefüggéseiben foglalkozott az összes olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helyes ténybeli és jogi megítélése terén a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkozott.
- [18] Ezen főként személyi bizonyítási eszközöket egymással és a szakértői véleményekkel egybevetette, kellő részletességgel megindokolta, hogy mire alapozta az egyes ítéleti tényállásrészeket. Mindennek következtében az ítéletábra a teljes bizonyítási anyagra támaszkodhatott, a másodfokú felülbírálat valamennyi ismert bizonyítékra kiterjedt, az értékelésbe a fellebbviteli eljárás során is bevonható volt az elsőfokú bíróság által megfelelően számba vett és mérlegelt adathalmaz.
- [19] Elsősorban a vádlottak vallomásait, azok ellentmondásai tekintetében a bizonyítékokat ütköztette, egybevetette azokat egyéb rendelkezésre álló személyi bizonyítékokkal, így a szemtanúk vallomásában és azokkal egy irányba mutató térfigyelő kamera felvételeivel, a szakértői véleményben foglaltakkal is, majd törvényes mérlegelő tevékenység eredményeképpen állapította meg a tényállást. A bizonyítékértékelésnél az elsőfokú bíróság rögzítette megállapításait azzal kapcsolatban, hogy az egyes bizonyítékok mely részét fogadta el, mely részét nem. A bizonyítékértékelésnek a rendezőelve végig az volt, hogy az egyes bizonyítékokat ütköztette a bíróság és azt fogadta el, ami másik bizonyítékból is megerősítést nyert. Nem szemezgetett a bizonyítékok közül az elsőfokú bíróság, hanem azonos logikai és eljárási keretek között mérlegeléssel jutott következtetésekre és állapította meg a tényállást. Összességében végig elemezve az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét, a felülmérlegelés tilalmába ütközne bármilyen más, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól eltérő tényállás megállapítása.
- [20] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló és törvényesen beszerzett bizonyítékok mérlegelésével megalapozatlansági hibától, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, az csak kis

mértékben szorul további kiegészítésre és pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében kiegészített:

- Az ítélet tábla a tényállást az ítélet 4. oldala 7. bekezdésének 5. sorában azzal egészíti ki, hogy **A.A.** sértett a sérelmére elkövetett bűncselekménykor 67 éves volt. (nyomozati iratok: 282. oldal).
- Az ítélet tábla I. r. vádlott személyi körülményei körébe tartozó megállapításnak tekinti az ítélet indokolásában, az ítélet 15. oldal 4. bekezdésében, míg III. r. vádlott személyi körülményei körébe tartozó megállapításnak tekinti az ítélet indokolásában, az ítélet 15. oldal 5. bekezdésében írtakat, így azt ezekkel kiegészíti.

A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól.

- [21] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett mindhárom vádlott bűnösségére és annak minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.
- [22] Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítése tekintetében megfelelő indokát adta mind a csoportos rablás büntette és az okirattal visszaélés vétsége, mind pedig az elkövetői alakzatok megállapításának. Megfelelően megindokolta azt is, hogy I. r. vádlott bűnösségét miért állapította meg halált okozó testi sértés büntetében és csoportos rablás büntetében, szemben azzal a védekezésével, mely szerint ő a rablásban nem vett részt, csak a testi épség elleni cselekményért felelős.
- [23] Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen kifejtette és megindokolta azt is, mi vezetett arra, hogy a II. r. és III. r. vádlott cselekvőségét is csoportos rablás büntetében állapította meg, szemben a védelmi álláspont szerinti kifosztás büntetével. A törvényszék e körben is a bizonyítékok törvényes mérlegelésével tette meg megállapítását, megfelelően megindokolta, miért nem a vádlotti védekezéseket, hanem az egyéb személyi bizonyítékok (sértetti vallomás, szemtanúk vallomása) által feltárt és a térfigyelő kamera felvételei által is mutatott tényeket és a vádlottak által a cselekményt megelőzően tett kijelentéseket vette alapul a szándékot magatartás megállapításánál
- [24] A rablás Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjában körülírt első alapeseténél elkövetési magatartás dolog elvétele mint célcselekmény, és az erőszak, vagy az élet, testi épség elleni közvetlen fenyegetés mint eszköz-cselekmény. A cselekmények közötti eszköz-cél kapcsolat elengedhetetlen, a tettes az erőszakot/fenyegetést, illetve másnak az előzőekben írt állapotba való helyezését az elvétel céljából fejt ki (összetett bűncselekmény, BH2010. 292., BH1995. 557.), és magának az elvételnek is még ezek hatása alatt kell megtörténnie (EBH2004. 1111.).
- [25] Az eszköz-cél kapcsolat hiányában lehet a cselekmény kifosztás a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja szerint. A kifosztásnak a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont szerinti alapesete a tettes által előzőleg, még nem a dolog elvétele céljából megvalósított erőszakos bűncselekményhez kapcsolódik, azonban ilyenkor hiányzik az erőszak alkalmazása és a dolog elvétele közötti eszköz-cél kapcsolat, ami a rablásra jellemző (BH2010. 292., BH1998. 323., BH1991. 270.).
- [26] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásban leírt eseménysorozatból, vádlotti kijelentésekből a rablás megállapításához szükséges erőszak alkalmazása és a dolog elvétele közötti eszköz-cél kapcsolat megállapítható, I. r. vádlott az erőszak alkalmazásával, II. r. vádlott az elvétel,

mint részcsелеkményekkel vettek részt abban, mindehhez III. r. vádlott segítséget nyújtott az elsőfokú ítéletben is helyesen leírt módon.

- [27] Ekként II. r. és III. r. vádlottal esetében más minősítés megállapítására, I. r. vádlott tekintetében pedig a rablás büntette miatti felelősség alóli mentesülésre irányuló védői és vádlotti felvetések nem foghattak helyt.
- [28] Ugyancsak nem foghatott helyt azon fellebbviteli főügyészségi törekvés sem, mely annak megállapítását célozta, mely szerint II. r. és III. r. vádlottak részesként - II. r. vádlott felbujtóént, III. r. vádlott pedig bűnsegédként - felelnek a halált okozó testi sértésért.
- [29] Általánosságban megállapítható, hogy a Btk. 9. §-a szerinti szoros értelemben vett vegyes bűnösségű bűncselekményekhez - így a halált okozó testi sértéshez - akkor kapcsolódhat részesség, ha a minősítő eredmény tekintetében a részes gondatlansága in concreto megállapítható. Lásd erre a BH2000. 186. számú jogeset, ahol a bűnsegéd az általa és a tettes által kiprovokált verekedés folyamatában - a sértett elleni tettelegességgel egyetértve - törött sörösuveg-nyakat azért ad az elkövető kezébe, hogy azt az ellenfelével szemben használja, és amellyel a tettes halálos sérülést okoz a sértettnek.
- [30] Ugyanakkor a bírói gyakorlat része az az álláspont is, mely szerint, ha a szándékon túli eredményt illetően a tettet csupán gondatlanság terheli, a felbujtó a tettes túllépéséért nem tartozik büntetőjogi felelősséggel (BH1994.296.).
- [31] A fellebbviteli főügyészség által hivatkozott Kapcsos Kommentár 61-62. oldalán írt szerzői álláspont szerint „szándékos testi sértés felbujtója az eredményért nem tehető felelőssé pusztán amiatt, mert a szándékos alapcselekményben közreműködött, mivel a részesi magatartás gyakran még közvetve sem áll tárgyi összefüggésben a sértett halálával. Mindemelett az ilyen összefüggés lehetősége nem kizárt. Így különösen a fizikai bűnsegéd magatartása együttható okként kapcsolódhat be a sértett halálához vezető okozatossági láncolatba; a felbujtó vagy a pszichikai bűnsegéd olyan pszichikai ráhatást gyakorol a tettesre, amely befolyásolja azoknak a sértett halálához vezető elkövetési magatartását. A részesi magatartás és az eredmény között nem akármilyen, hanem csak az olyan okozati összefüggés alapozza meg a részes felelősségét, amely fokozza az eredmény bekövetkezésének kockázatát. Ha megállapítható, hogy az eredmény bekövetkezésére illetve bekövetkezése kockázatának a fokozása objektív előrelátható volt, vizsgálni kell, hogy az adott részes személy is képes volt-e annak előrelátására és elkerülésére és elvárható volt-e annak előrelátása és elkerülése, és elvárható volt-e tőle olyan magatartás tanúsítása, amellyel az eredmény (az eredmény bekövetkezése kockázatának fokozása) elkerülhető lett volna. Ha a gondatlan bűnössége mindennek alapján nem állapítható meg, akkor csak a szándékos testi sértés részeseként vonható felelősségre.”
- [32] A vegyes bűnösségű bűncselekményekhez kapcsolódó részesség megállapíthatósága zsinórmértékeként a fenti okfejtéssel az ítéltábla egyetértett.
- [33] A megállapított tényállásban részletesen leírt II. r. és III. r. vádlott által tanúsított magatartás semmilyen az eredmény bekövetkezésének kockázatát fokozó tény nem tartalmazott. Ilyennek nem tekinthető sem II. r. vádlott "üssétek le!" felhívása, sem III. r. vádlott jelenléte sem. Nem továbbgondolva azokat a lehetséges eseteket, amelyek bekövetkezése esetén II. r. és III. r. vádlott részesi felelőssége bizonyos körülmények között megállapítható lenne a konkrét ügyben kimondható, hogy II. r. és III. r. vádlott részesi felelősségének kimondása még súlyos testi sértés büntetében sem állta meg a helyét.

- [34] Az „üssétek le” kijelentés és III. r. vádlott erőfölényt sugalló jelenléte I. r. vádlott egymozzanatos, pusztá kézzel megvalósított fejre leadott és a sértett halálát eredményező cselekményéhez semmilyen az eredmény bekövetkezésének kockázatát fokozó magatartással nem járult hozzá. A magatartások járulékos jellegéből adódóan a felbujtónak tisztában kell lennie saját tevékenységével, annak rábíró jellegével és azzal, hogy a tétessel milyen bűncselekményt akar megvalósíttatni, a bűnsegédnek pedig tudnia kell, mit akar a tettes, azaz szándékos segítség nyújtásról lehet csak szó, melynek ebben az esetben a halálos eredményt okozó vagy a 8 napon túl gyógyuló sérüléssel járó testi sértéshez kellene kapcsolódnia. Enyhébben minősülő testi sérülés okozása pedig a rablás büntetettébe mint összetett bűncselekménybe beolvad.
- [35] Így összességében az I. r. vádlott esetében a rablás büntette alóli felmentésre, sem II. r. és III. r. vádlottak esetében a más minősítésre, sem a további bűncselekményben történő felelősségül megállapítására tett indítványok nem foghattak helyt, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítélet tábla egyetértett.
- [36] A törvényszék feltárta a figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban - egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával - I. r. és III. r. vádlottak tekintetében a beszámítási képességüket nem érintő személyiségzavar nem enyhítő körülmény. Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés ekként szükséges és arányos, biztosítja a büntetési célok elérését, megfelel a generális és speciális prevenció elvárásainak is. Mindezekre figyelemmel egyik vádlott esetében sem volt lehetőség a szabadságvesztés tartamának jelentős enyhítésére, kisebb mértékű enyhítés lehetőségét pedig a Be. 605. § (2) bekezdése tiltja.
- [37] A láthatóan ittas, idős korú sértett értékeit erőszak alkalmazásával megszerző, erőfölényben lévő, súlyos, társadalomra kiemelten veszélyes cselekményt elkövető vádlottak vonatkozásában az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a büntetéskiszabása során tett megállapításaival és a kiszabott büntetések mértékével is. Az egyes vádlottak esetében alkalmazott joghátrányoknál enyhébb büntetések nem biztosítanak megfelelően a társadalomvédelmi célokat.
- [38] Az ítélet tábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, korrekcióra az elkobozni rendelt bűnjelek nyilvántartási helyének pontos megjelölése végett és a bűnügyi költségnek II. r. vádlottat érintő részében egy 6.000.-Ft-os költségátétel kimaradásából eredő számítási hiba javítása folytán volt szükség.
- [39] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása is helyes.
- [40] Mindezek alapján a Győri Ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék 2020. január 30. napján kelt 17.B.124/2019/47. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a járulékos kérdések körében részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [41] Az ítélet tábla a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította mindhárom vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt is.
- [42] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be.574.§ (1)-(2) bekezdésén és a Be.613.§ (1) bekezdésén alapul.

őr, 2020. augusztus 26. napján

Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a tanács
elnöke. Csák Csilla sk. bíró

A Tatabányai Törvényszék 2020. január 30. napján kihirdetett 17.B.124/2019/47. számú ítélete a másodfokú bíróság határozatában írt változtatással 2020. augusztus 26. napján jogerőre emelkedett.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke